

JÁRJATOK ŐBENNE!

Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2023. 11. 04.

Drága mennyei Atyánk! Hálával teljes a szívünk, hogy a mai napon is együtt lehetünk az Úr Jézus szeretetében, jelenlétében. Köszönjük mennyei Atyám, hogy a szentek közösségében élhetünk, és veled, Úr Jézus, mert Te folyamatosan közösségben vagy velünk. Mert a Te Igédet isszuk, gyakoroljuk, tanuljuk és tanulmányozzuk, a Jézus nevében. Köszönjük, hogy az Ige magja gyökeret vert a szívünkben. Hatalmasan növekedik, és jó gyümölcsöket terem a Jézus nevében. Hálával teljes a szívünk, mennyei Atyám, az interneten hallgatók szívéért. Köszönjük az életüket és köszönjük, hogy a szívüket odaszánják az Ige hallgatására. Köszönjük mennyei Atyám, hogy nyitott szíveket, halló füleket, látó szemeket hozhatunk elő a mai napon is, Jézus nevében. Köszönjük a drága Szent Szellem munkálkodását. Köszönjük a drága Jézus megváltását, aki értünk és helyettünk elvégezte a kereszten ezt a hatalmas művet. Amiben van a mi örök életünk, a mi gyógyulásunk és a bőségünk. Köszönjük mennyei Atyánk, hogy békességet hoztál nekünk ide a földre. Köszönjük, hogy békességet hagytál nekünk és a Te békességedet, nem a világét. Mert Te csodálatosan adod, és igazi békességet adsz, nem úgy, mint a világ. Köszönjük ezt, mennyei Atyám! Hálával teljes a szívünk a Szent Szellem munkálkodásáért! Köszönjük, hogy ugyanaz a drága Szent Szellem lakik a szívünkben, mint aki feltámasztotta az Úr Jézust a halálból. Köszönjük, hogy a mi drága testünket is megeleveníti minden napon. Köszönjük, hogy csak a gyógyulás áll előttünk, és imádkozunk azokért, akik valamilyen betegségben szenvednek, Jézus nevében. Kiárasztjuk a gyógyító kenetet és az Ige igazságát, hogy az Ő sebeivel meggyógyultunk. Köszönjük mennyei Atyám, hogy Te mindig meghallgatsz a mi imáinkat és megválaszolod, a Jézus nevében. Hálával teljes a szívünk, és a mai napon is a Te örömdobban hallgatjuk a Te üzenetedet, a Jézus nevében. Ámen!

Köszöntelek benneteket! A mai tanítás címe: *Járvatok Őbenne, vagy Járvatok Krisztusban*. Az igeversek, amivel kezdjük a mai alkalmat, a Kolosse 2,6–7. Lapozzátok a Bibliátokat a Kolosse 2,6-hoz.

Kolosse 2,6–7.

**6. Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne,
7. Gyökerezetek meg és épüljete tovább Őbenne, erősödjete meg a hitben,
amiképpen arról tanítást kaptatok, a hálaadástok pedig bőséges legyen.**

Hogy még érthetőbb legyen Isten Igéje, az Egyszerű fordításból is felolvasom:

Kolosse 2,6–7. Egyszerű fordítás

6. Éppen ezért, mivel befogadtátok Jézust, mint Krisztust és Urat, egész életmódotokat igazítsátok hozzá!

7. Mélyen gyökerezetek bele Krisztusba – ő legyen az a szilárd alap, amelyre az életetek felépül! Erősödjön meg a benne való hitetek, és mindenben szüntelen adjatok hálát Istennek – ahogyan azt tanultátok!

A Biblia egyszerűen azt tanítja, hogy abból a célból kell hallgatnunk Isten Igéjét, hogy az megváltoztassa az életünket. Megváltoznak a gondolataink, a szavaink és a cselekedeteink. Mert tudniillik, Istennek ma is ugyanolyan teremtőereje van, mint amikor a teremtés kezdetén azt mondta, hogy legyen. Hittel kimondta, és lett. Ő az újjászületéskor újjáteremtette a mi szellemünket, amivel egy új életet ajándékozott nekünk. Az Ige hallgatásával pedig pontosan úgy vagyunk, mint a gyümölcsfaültetéssel. A gyümölcsfát azért ültetik el, hogy teremjen. Amikor elültetik, az a fontos, hogy gyökeret verjen, azután növekedni kezd, és egyszer csak gyümölcsök jelennek meg rajta. Az Igében is meg kell gyökereznünk, hogy növekedni tudjunk az igei ismeretben és ezáltal mi is jó gyümölcsöket tudjunk teremni. Azt mondja a Kolosse 2,6:

6. Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne,

Láthatjuk itt az Igében, hogy a Jézus útján való járásról beszél. Azt mondja, hogy akképpen járjatok Őbenne. Utakat is azért szoktak építeni, hogy azon könnyebben tudjanak járni az emberek. Jézus is mindent megtett azért, hogy bennünket visszavezessen az Ő útjára, a helyes útra. De az a kérdés, hogy vajon mi járunk-e ezen az úton? A János 14,6. versben Jézus azt mondja:

János 14,6.

6. Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem ha énáltalam.

Ámen! Ha Jézus az út, akkor nekünk Őt kell követnünk. Őbenne kell járnunk! Visszatérve a Kolosse 2,6-hoz, ott két fontos kifejezésre, két kulcsszóra szeretném felhívni a figyelmet. Az egyik az, hogy vettétek, a másik pedig, járjatok. Ez a két szó mindig együtt szerepel a Bibliában és mindig ebben a sorrendben van. Mit jelent venni a Jézus Krisztust, mint Urat? Azt, hogy befogadni Jézust a szívünkbe. Tehát ez az újjászületést jelenti. Ezt úgy is mondhatjuk, hogy összeköltözni Jézussal és együtt élni vele. Mégpedig úgy, mint aki úrként jelen van az életünkben. Az ember egészen az újjászületéséig, tévesen, azt hiszi, hogy a saját maga ura, de ezzel szemben valójában az ördög játékszere. Viszont, amikor új teremtéssé válik, akkor Jézust teszi az élete urává, és engedi, hogy Ő irányítsa az életét.

Hasonló dolog történik az emmauszi úton haladó tanítványokkal, akik a feltámadt Krisztussal találkoztak. Ezt a történetet elolvashatjátok a Lukács 24,13-tól, én most nem olvasom fel a történetet, hanem pár szót mondok róla. A tanítványok szomorúan mentek az Emmausz felé vezető úton, amikor Jézus odament hozzájuk. Jézus volt az, aki odament hozzájuk, majd együtt ment velük. Emlékeztek, amikor Mátéről, a vámszedőről tanítottam, akkor is Jézus ment oda hozzá. Tehát Jézus odament ezekhez a tanítványokhoz.

Ez a Jézus az, aki tehozzád is odamegy, de viszont a te feladatod az, hogy befogadd Őt. Ez csak egy kiterő gondolat.

Jézus volt az, aki kérdezgetni kezdte őket, majd megvárta, hogy kiöntse nekik a szívük szomorúságát, a szívünk keserűségét. Azután Jézus órákon át a tanításával magyarázta el nekik a választ, amiért keseregtek vagy szomorkodtak, hogy miért teszik. Tehát Jézus órákon keresztül magyarázta el nekik az Írásokat. Miközben még haladtak az úton. Amikor megérkeztek a falu határáig, akkor ezek a tanítványok azt kérték Jézustól, hogy ne menjen tovább, hanem maradjon ott velük. Jézus bement hozzájuk, de csak az úrvacsora során ismerték fel a személyét. Akkor nyílt meg a szemük, akkor ismerték fel Őt. És akkor értették meg, hogy miről is beszélt nekik Jézus az úton, miről tanított nekik. De ehhez mit kellett tenniük? Jézust be kellett hívniük, ami a mai gyülekezeti korban az újjászületésre utal. Fizikai értelemben behívták Jézust egy házba, de szellemi értelemben a szívükbe hívták be. Ez azt jelenti! És akkor változott meg minden.

Amikor újjászületik egy ember, akkor szellemben újjáteremtődik, és megváltozik a bensője. Nem a fizikai külsője, hanem a benső. A szelleme! A benső embere! Innentől kezdve a hívő elismeri, hogy Jézus az ő ura, akinek engedelmeskedik, és a továbbiakban az Ő jelenlétében él. Ettől kezdve szoros szeretetközösség alakul ki a hívő ember és az ő Ura között. A hívő ember törekszik arra, hogy Krisztus jelenlétében éljen, csak az Istennek tetsző dolgokat szeretné tenni, és igyekszik mindazt megtenni, amit az Úr kér tőle. Tehát az Úrral való járás egy természetfeletti megtapasztalás. Mert, ha az újjászületés megtörtént, akkor az újjászületett hívő, az új teremtés egy vágyat érez az iránt, hogy Jézussal járjon. Egy vágya van rá. Ahogy írja Isten Igéje, hogy amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne.

Aki vette a Krisztus Jézust, mint Urat, annak egészen megváltozik az élete, a bensője. Ugyanúgy, mint amikor valaki megházasodik, akkor is egészen megváltozik minden. Akkor már nem egyedül él külön, hanem együtt élnek a párjával, együtt csinálnak mindent,

megbeszélnek mindent. Nem egyedül kell az anyagiakat, meg mindenféle dolgot elintézni, hanem megbeszéljük, megosztjuk. Tehát azonosulnak egymással, összeköltöznek egymással, mint ahogy mi is Jézussal, és együtt élnek. Tehát, aki vette a Jézus Krisztust, mint Urat az utána már nem a maga életét éli, hanem abban a hívőben már Jézus kezdi élni a maga életét.

Éppen ezért az ilyen emberen az addig rá jellemző tulajdonságok is megjelennek. Megjelennek a jó tulajdonságok, ami nem volt eddig rá jellemző. Megváltozik, más lesz a gondolkodásmódja, lassan átfőmálódik a jelleme, teljesen új értékrend alakul ki az életében. Megváltozik a beszéde, a szokásai, a másokhoz való hozzáállás, és még sok minden más, lehetne sorolni a sok jó tulajdonságot. Ez egy olyan együttélés lesz, ahol Jézushoz fog igazodni a hívő. A Róma 12,2-re lapozzunk, ott nagyon szépen leírja az Ige:

Róma 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

A „szabjátok” szó görög jelentése: hasonlóan alakít, ugyanarra a mintára formál, alkalmazkodik, hozzáidomul valamihez. Még az emberi együttélésben is így van, ha a két fél igazán szereti egymást, akkor felvállalja a párját mások előtt.

De sajnos hallottam már, hogy előfordul olyan is, hogy valaki bizonyos körökben lehúzza a jegygyűrűjét, mert nem vállalja fel a párját. Nem vállalja azt, hogy megházasodott, a szeretetet nem vállalja fel igazából, szégyelli a párját. Vagyis egyszer felhúzza a gyűrűt, máskor pedig leveszi és zsebre rakja.

Ezt játsszák el sokan vallásos körökben Jézussal, hogy hol felvállalja Jézust, hol nem vállalja fel. A gyülekezetben felvállalja, viszont a világban már nem, vagy a munkahelyén már nem, vagy a bevásárló központban már nem vállalja fel. Azt mondja Jézus:

Lukács 9,26.

26. Mert valaki szégyell engem és az én beszédemet, az embernek Fia is szégyellni fogja azt, amikor eljön az Ő dicsőségével, és az Atyáéval és a szent angyalokéval.

Most a gyülekezeti korszakban pedig, miután befogadtuk Jézust, Ő velünk marad, és mi vele együtt akarunk járni, és engedelmeskedni neki. A Máté evangélium 28,20-as versében olvassuk, hogy mit ígért nekünk Jézus.

Máté 28,20.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Az Egyszerű fordítás is nagyon szépen leírja.

Máté 28,20. Egyszerű fordítás

20. Tanítsátok őket, hogy engedelmeskedjenek mindannak, amit én parancsoltam nektek! Biztosak lehettek benne, hogy állandóan veletek leszek. Igen, veletek maradok minden nap, amíg ez a korszak véget nem ér!

Most lapozzunk a Galata 5. fejezetéhez, amit az Egyszerű fordításból fogok felolvasni.

Galata 5,16–26. Egyszerű fordítás

16. Éljetek a Szent Szellem állandó irányítása szerint, s akkor a régi emberi természet kívánságait nem fogjátok teljesíteni!

17. Mert amire a régi természetünk törekszik, az ellentétes azzal, amit a Szent Szellem akar. E kettő tehát ellensége egymásnak. Ebből következik, hogy ha a Szent Szellem szerint éltek, akkor nem azt fogjátok tenni, amit a régi természet szerint kívánnátok.

18. Ha engeditek, hogy a Szent Szellem vezessen benneteket, akkor nem vagytok a Mózes Törvényének uralma alatt.

19. Nyilvánvaló, hogy a régi természetünkből ilyen dolgok származnak: paráznaság, erkölcstelenség, szexuális bűnök,

20. bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, veszekedés, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, megosztottság,

21. irigykedés, részegeskedés, vad mulatozás és ezekhez hasonlók. Figyelmeztetek benneteket – ahogy azt már korábban is tettem –, hogy akik így élnek, nem fogják örökölni Isten Királyságát!

22. A Szent Szellem pedig ezeket teremti meg bennünk: szeretet, öröm, békeesség, türelem, szívesség, jóság, hűség,

23. szelídség és önuralom. Nincs olyan törvény, amely ezeket elítélné.

24. Akik pedig Krisztus Jézushoz tartoznak, azok már megfeszítették a régi természetüket, annak szenvedélyeivel és vágyaival együtt.

25. Mivel a Szent Szellem által kaptunk új életet, ezért éljünk is a Szent Szellem vezetését követve!

26. Ne legyünk büszkék, ne ingereljük egymást, és ne legyünk féltékenyek egymásra!

Hallottátok itt, hogy felolvastam egy hosszú listát arról, hogy mik a test cselekedetei. Vagyis, hogy milyen testi gyümölcsöket termünk, ha nem a Szent Szellem szerint járunk. Tehát olvastam azt, hogy paráznaság, erkölcstelenség, szexuális bűnök, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, veszekedés, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, megosztottság, irigység, részegeskedés, vad mulatozás és ezekhez hasonló, még lehetne sorolni, de nem ez a lényege a mai tanításnak, mert ezek a rossz dolgok mind az ördögtől származnak és a test cselekedeteiből. Mert, ha valaki így viselkedik, az ördög még hozzáteszi a maga részét is és akkor abból még nagyobb romlottság lesz. Ezeket inkább kerüljük.

Amikor azonban új életre támaszt minket Krisztus, tehát új életet kapunk, befogadjuk Őt, vagyis elkezd élni bennünk, akkor egészen más gyümölcsök, vagyis cselekedetek jelennek meg az életünkben. Tehát, ha engedjük, hogy éljen bennünk Krisztus, ha befogadtuk, utána elkezd élni bennünk, akkor jó gyümölcsöket fogunk teremni, és ezek a cselekedetek jó cselekedetek lesznek. Amiket mi fog jellemezni? A Szellem gyümölcse: szeretet, öröm, békeesség, békétűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség és mértékletesség. Ezt a Galata 5,22-ben olvassuk. A Szent Szellem ezeket teremti meg bennünk, ezeket a jó gyümölcsöket, jó tulajdonságokat. Vajon még mindig a magunk indulatossága jellemez minket, ami néha megnyilvánul a szavainkon, az arckifejezésünkön, a mozdulatainkon? Vagy pedig egyre inkább az az indulat van bennünk, ami Krisztus Jézusban volt? El kell ezen gondolkodni. Azt írja a Filippi 2,5. hogy:

Filippi 2,5.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

Ez azt jelenti, hogy hagyjuk, hogy élni kezdjen bennünk a Krisztus. És ha engedjük, akkor egyre jobban látjuk azt, hogy hogyan tud Ő minket használni, és a jelleme hogyan tud megnyilvánulni rajtunk keresztül. Még egy indulatos ember is alázatos és szelíd lesz, ha Krisztusban jár, és ha engedi, hogy az Ő természete uralkodjon felette. Így még a beszédük is megváltozik. Olyan sok felesleges dolgot mondunk ki sokszor, amely megbánthatja a másikat. Írja az Ige, hogy sok szennyes beszéd jön ki a szánkon. Nem mindegy, hogy mi jön ki a szánkon, és van, akinek igen sok szennyes beszéd jön ki a száján. Ez például az ítékezés, rágalmazás, káromkodás, bántás, és még sorolhatnánk, hogy mennyi rossz dolog kijön az emberek száján és az jobban megbántja az embert, mintha fizikailag bántalmazná. A lelki terror az sokkal rosszabb.

De amikor engedjük, hogy Krisztus munkálkodni kezdjen bennünk, akkor ezek folyamatosan elkezdnek megváltozni, majd meg fognak szűnni ezek, eltűnnek, és csak kedvesség, vigasztalás, elismerés, bátorítás, segítőkészség lép a helyébe és még nagyon sok jó dolog. Ilyenkor már csak jót mondunk az emberekről a hátuk mögött is. Nem beszéljük ki őket, megtanulunk imádkozni az emberekért, ami korábban nem volt természetes. Ez a hozzáállás már egészen új, ami jézusi tulajdonságra mutat. A rendetlen emberből rendszerető lesz. A megbízhatatlanból pontos és megbízható lesz. A függőségben szenvedők egyre jobban szabadabbá tudnak válni Krisztusban, csak engedjék, hogy Krisztus élje bennük az Ő életét,

éljen a bensőjünkben. Az Úr sokkal jobbat és értékesebbet ad a szívünkbe, az elménkbe, és a gondolatainkba, mint amit a világ ad.

Mivel az újjászületett ember Szent Szellemmel teljes, ezért azt választja, amit az Ige mond róla. Ő egyre világosabban látja, hogy mi az, ami Istennek kedves, vagy éppen nem kedves, vagy nem tetsző. Minden megváltozott annak az életében, aki vette a Krisztus Jézust, az Urat, aki befogadta. Vannak emberek, akik azzal dicsekszenek, hogy így meg úgy megtértem ebből és abból a testi cselekedetből, de sajnos az életvitelükön ez nem látszik meg, mert halljuk, hogyan beszél, látjuk, hogy viselkedik, hogy reagál dolgokra. Tehát látjuk azt, hogy még nem változott meg, mert nem engedi a bensejében élni Krisztust. Akinek az életén nem látszik változás annak valószínű, hogy nincsen szoros kapcsolata Jézussal. A tékozló fiú viszont meg tudta mondani, hogy miből tért meg, mielőtt visszatért volna az atyai házba. A szolgaságból, az éhhalál széléről, az idegenségből, a magányból. Akik viszont valóban újjászülettek a mai időkben, azok pontosan meg tudják mondani, hogy milyen rossz szokásokat hagytak el. Sok ilyen ember van, de ők már Szellem szerint járnak, és nem test szerint. Azt olvastuk az Igében, most a mi fordításunkból olvasom fel újra a Galata 5,16-ot és 25-öt:

Galata 5,16.

16. Mondom pedig, szellem szerint járjatok, így a testnek kívánságát nem fogjátok véghez vinni.

Galata 5,25.

25. Ha Szellem szerint élünk, Szellem szerint is járjunk.

Az Egyszerű fordítás úgy írja, hogy a *Szent Szellem által* kaptunk új életet, vagyis Szellem által élünk. De mit jelent az, hogy szellem által élünk? Azt jelenti, hogy Jézus befogadásáig nem volt élő a szellemünk, mert nélküle szellemi halottak voltunk.

Ennek az az oka, hogy Ádám bűne minden megszületett emberben megöröklődik. Az ember az elveszett állapotában nem érti, amit Isten mond neki. Nincs kapcsolat. Megszűnt az élő kapcsolat egy elveszett ember és Isten között. Ezért kell újjászületnünk, hogy újra élő kapcsolatunk legyen egymással. Amikor viszont behívja Jézust az életébe az ember, akkor új életre kel, és elkezd neki engedelmeskedni. Dicsőség az Úrnak!

Lapozzunk az Efézusi levél 2,1–2. vershez, ezt is el fogom olvasni az Egyszerű fordításból is, de először a KSZE kiadásából. Azt mondja Isten Igéje:

Efézus 2,1–2.

- 1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,**
- 2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;**

Ámen! Az Egyszerű fordítás azt írja:

Efézus 2,1–2. Egyszerű fordítás

- 1. Régebben szellemileg halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt,**
- 2. amelyekben éltetek, akárcsak a többi ember – a jelenlegi korszakhoz igazodva. Azt a gonosz szellemi fejedelmet követtétek, aki most a levegőbeli hatalmasságok felett uralkodik. Ez a szellem működik mindazokon keresztül, akik nem engedelmeskednek Istennek.**

Ámen! Mindnyájan ilyenek voltunk, amíg Isten Szelleme újjá nem teremtett bennünket. Ha viszont a Szellem által már élünk, akkor járjunk is Szellem szerint. A Szent Szellem megelevenített, mégpedig elvehetetlen életet adott, olyan életet, ami túléli a biológiai halálunkat is. Dicsőség az Úrnak! Engedjünk a bennünk lakozó Szent Szellem vezetésének, és tegyük meg azt, amire indít! Jézus a leszületésének a célját így fogalmazta meg:

János 10,10/b.

10/b. ... én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

Az Egyszerű fordítás azt írja:

János 10,10/b. Egyszerű fordítás

10/b. ... Ezzel szemben én azért jöttem, hogy életet adjak, mégpedig teljes és túláradóan bőséges életet!

Ámen! Jézus először életre keltett bennünket, és azután elkezdte használni az engedelmes szívűeket. Tehát először életre kelt, és utána elkezdte használni azt, aki engedelmes, aki vágyik Jézus életére, hogy hasonlónak váljon hozzá, hogy Jézus élje benne az életet. Az a Krisztus, aki meghalt érted, élni akar benned. Ez azt jelenti, hogy Ő nyitja ki a fülünket, és fokozatosan érteni kezdjük a Bibliát. Ő ad gondolatokat. Ő indít elhatározásokra. Ő nyitja ki a szemünket, hogy észrevegyük, hogy kinek a szükségén kell segíteni nekünk. Az újjászületett és Szent Szellemmel teljes ember egyre jobban kezdi megérteni az igei tanításokat is, mert neki már van füle a hallásra, van szeme a látásra és hisz a láthatatlanokban is. Tehát egészen megváltozik az élete, mert Jézus útján jár. Minél odaszántabban követjük a jézusi utat, annál használhatóbbak leszünk Isten számára, és minél több ember felé tud Isten minket áldássá tenni. Ámen!

Köszönöm, hogy meghallgattatok, Jézus nevében!

Hálával teljes a szívünk, Uram, hogy a mai üzenetedet befogadták a szentek, és köszönjük az ő életüket, hogy ez a mag a szívükben gyökeret fog verni, felnövekedik, és gyümölcsöt fog teremni, mert értelmet adsz nekünk arra, hogy megértsük minél mélyebben, hogy mit jelent az, hogy Jézus él bennünk, és hagyjuk, hogy Jézus éljen bennünk. Köszönjük mennyei Atyám, ezt az átható kegyelmet, amit élünk ebben az életben, és köszönjük, hogy Te velünk vagy, velünk maradsz mindörökké. Ámen! Halleluja!

Szeretném megkérdezni, hogy van-e valakinek a szívén üzenet? Igen, köszönjük szépen, akkor átadom a szót Ágikának.

Bor Ágnes:

A 2Kronika 20. fejezetében találunk egy történetet a dicséretéről, az imádatról és a szabadságról. Ebben a történetben Jósafát király, Júda királya, üzenetet kap a hírvivőn keresztül, hogy több ellenséges nép seregei felvonultak Júda ellen és támadásra készülnek. Ekkor félelem jött Jósafát szívébe és böjtöt hirdetett az országban. Összegyűlt az egész néppel Jeruzsálemben, és együtt dicsérték és imádták az Urat. Az Urat keresték és az Ő akaratát. Ez azt jelenti, hogy az Úr vezetését keresték. Fontos, hogy mi is a megoldandó helyzetekben az Úr akaratát, az Úr vezetését keressük! Ne a saját céljainkat, ne a saját akaratunkat akarjuk követni, hanem szánjuk oda magunkat arra, hogy az Úr akaratát kövessük. Az Úr célja legyen fontosabb a saját célunknál. Mondhatjuk ezt úgy is, hogy ne a saját fejünk után menjünk, hanem kövessük engedelmesen az Úr vezetését. Aki hűségesen, készségesen engedelmesen követi az Úr vezetését, azt az Úr megáldja és azok a föld javaival élnek.

Ebben a történetben is együtt magasztalták az Urat, és ebből szeretnék egy Igét felolvasni, ahogy itt magasztalják az Urat. Ez a 2Kronika 20. fejezet 6. versben található:

2Kronika 20,6.

6. És monda: Oh Uram, mi atyáink Istene! Nem Te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodol a pogányoknak minden országain? A Te kezeden van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna.

Itt az a lényeg, hogy felmagasztalták Istent. Ez azt jelenti, hogy nagyobbá tették Istent a problémánál. A „felmagasztalni” szó azt jelenti, hogy nagyobbá tenni. Nem mindegy, hogy a problémát tesszük nagyobbá Istennél, vagy Istent tesszük nagyobbá a problémánál. Nem mindegy, hogy ez a hozzáállásunkban, a gondolkodásunkban hogy jelenik meg. Nézzük úgy is a hegyet, hogy a hegy lábánál vagyunk és milyen magas ez a probléma, milyen magas ez a hegy, de nézzük úgy is, hogy az Atya jobbján Jézussal együtt ott ülünk a trónon, a hatalom helyén, és onnan fentről csak egy apró porszemnek látszik ez a probléma. Fontos a győzelemben járáshoz az, hogy Istent nagyobbak lássuk a problémánál. Nem mindegy, hogy tekintünk erre.

Van egy példa, hogy a hitetlen keresztény azt mondja, hogy milyen nagy ez a zivatarfelhő, és nagyobbak látja azt Istennél. A hívő keresztény pedig azt mondja, hogy te zivatarfelhő, látod mögöttem azt a hatalmas Istent! Nem mindegy, hogyan tekintünk erre. Ezért fontos, hogy Istent nagyobbak lássuk a problémánál.

Ahogy ott magasztalják az Urat, dicsérik az Urat és keresik az Úr akaratát, valakire a gyülekezetben rászállt a Szent Szellem, és ő szólta az Úr szavát. Most ebből is szeretnék felolvasni:

2Krónika 20,15/b.

15/b. Ne féljetez és ne rettegjetez e nagy sokaság miatt; mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten.

Utána elmondja, hogy az Úr megjelentette, hogy hol vonul fel, és merre vonul ez az ellenséges sereg. Még olvasom a 17. verset:

2Krónika 20,17.

17. Nem kell néktez harcolnotok, hanem csak álljatez vesztez, és lássátok az Úrnak szabadítását rajtatez. Júda és Jeruzsálem, ne féljetez és ne rettegjetez! Holnap menjetez ellenük, mert az Úr veletez lesz.

Ezután Jósafát király meghajtotta a fejét, a földig leborult, és imádtaz Urat. A nép is leborult és imádtaz Urat. Utána voltak, akik felálltak és énekelni kezdtek és nagy felszóval hangosan dicsérték az Urat. A 20. versből olvasok még egy részletet:

2Krónika 20,20/b.

20/b. ... Bízatez az Úrban, a ti Istenetekben, és megerősít bennetez; bízatez az Ő prófétáiban, és útjatez beteljesednek!

Ezután azt olvassuk, hogy a sereg elé állította a király az énekeseket, és amikor a csatába vonultak, a dicsérők mentek elöl, és dicsérték az Urat, és ezt mondták:

2Krónika 20,21/b.

21/b. ... Tiszteljetez az Urat, mert örökkévaló az Ő irgalmassága;

Arról olvasunk utána, hogy amikor elkezdtek dicsérni az Urat, akkor az Úr ellenségeskedést szerzett a támadó népek között, és azok a népek egymás ellen fordultak, egymásra támadtak, és olyan erős volt az ő harcuk, hogy senki sem maradt életben. Amikor a király és a serege odaért a harc helyszínére, akkor már csak a halott embereket találták ott. Nagyon nagy volt a zsákmány, három napig azzal foglalkoztak, hogy összegyűjtsék a kincseket, az állatokat a halott emberektől, amiket ott megtaláltak. A negyedik napon összegyűltek a hálaadás völgyében, és ott dicsérték az Urat, és hálát adtak az Úrnak. Utána pedig megtértek Jeruzsálembe és nagy örömben voltak, mert az Úr győzelmet szerzett nekik, és megszabadította őket az ellenségeiktől. Olvasom a 29-es verstől a 30-ig:

2Krónika 20,29–30.

29. És lón az Istennek félelme az országok minden királyságain, mikor meghallották, hogy az Úr hadakozott vala az Izrael ellenségei ellen.

30. Megnyugovék azért a Jósafát országa, és békességet ada néki az ő Istene mindenfelől.

Itt az a lényeg, hogy dicsérték az Urat, hálát adtak és utána békességet adott az Úr, és amíg Jósafát uralkodott, addig békessége volt az ő országának. Félték a környező népek Istentől és ezért nem merték megtámadni Júda népét, és békessége volt Júda népének.

Hálát adunk az Úrnak azért, hogy a dicséret, az imádat, a magasztalás, a hálaadás megteremti azt a szellemi légkört, ahol az Úr szabadítása meg tud nyilvánulni. Itt is az Úr szabadítása felette volt annak, amire őz gondoltok, mert biztos, hogy nem gondoltak arra, hogy már halott embereket találnak a csata helyszínén. Biztos, arra számítottak, hogy megküzdének azzal a néppel és legyőzik azokat a népeket, valahogyan az Úr segítségével, mert túlerőben voltak azok a népek Jósafát király népéhez képest. Ezt, gondolom, meglepetés volt nekik is, hogy már csak halott embereket találtak ott. Így a mi életünkben is az Úr szabadítása eljön, ha

Őt dicsérjük, imádjuk és nagyobbá tesszük Őt a problémáknál, és Őt tesszük az első helyre és nem a saját céljainkat.

Hasonló történet van az Apostolok cselekedetei 16. fejezetében. Nem olvasok innen, csak elmesélem. Itt történt az, hogy Pált és Silást bezárták egy börtönbe, kalodába zárták őket, de ők akkor is dicsérték az Urat. Sötét volt nagyon ott a börtönben, mert a legbelsőbb helyiségbe zárták őket. Nem volt ott szellőzés, biztos, hogy bűdös volt, koszos volt, rosszak voltak a körülmények, megsebesültek a korbácsütésektől, fájdalomiak voltak, de ők akkor sem erre tekintettek, nem a fizikai körülményekre és nem a saját fizikai állapotukra tekintettek, hanem akkor is Istenre tekintettek, és akkor is az Urat dicsérték olyan hangosan, hogy mindenki hallotta ott a börtönben. Itt is azt látjuk, hogy ezzel is megteremtették azt a szellemi légkört, hogy az Úr szabadítása meg tudjon nyilvánulni és itt is valószínűleg feljebb, mint ahogy elképzelték, vagy kérték, vagy elgondolták, megnyilvánult az Úr szabadítása. Mi is példát tudunk venni róluk, hogy ha dicsérjük az Urat és imádjuk az Urat és Őt tesszük az első helyre, akkor az Úr szabadítása a mi életünkben is meg tud nyilvánulni.

Ez úgy működik igazán, hogy nem önző módon dicsérjük az Urat, és nem azért dicsérjük az Urat, hogy cserébe kapjunk valamit, hanem önzetlenül dicsérjük. És megengedjük az Úrnak, hogy Ő töltsen be a szívünket, a gondolatainkat, és ne az a probléma legyen a nagyobb bennünk, a gondolatunkban, a hozzáállásunkban, hanem Isten legyen a nagyobb, és Istenre irányítsuk a figyelmünket, ne a problémára. Jobban összpontosítsuk a figyelmünket az Úrra, és ne a problémára. Persze a problémával is foglalkozni kell, és arra is oda kell figyelni, hogy megtaláljuk a megoldás lehetőségét, hogy megtaláljuk a problémában azt a jelképes kiskaput, ahol ott van az a megoldás, ha kinyitjuk azt a kiskaput. Így akkor az Úrtól el tudjuk fogadni a legjobb megoldást. Fontos, hogy bölcsességet, tanácsot kérjünk az Úrtól, hogy mi az a lépés, amit megtegyünk, vagy éppen ne tegyünk semmit, hanem bízzuk az Urat és Ő más személyeken keresztül elvégzi a szabadítást, mert az Úr tud használni másokat is a mi érdekünkben. Lehet, hogy jön egy olyan ügyintéző, vagy egy olyan ember, aki látja tisztán azt a helyzetet, vagy bölcsessége van azzal a helyzettel kapcsolatban, vagy olyan tudása van, ami egy hétköznapi embernek esetleg nincs meg, hanem csak egy szakembernek, és akkor rajta keresztül ki tud nyúlni az Úr felénk. A lényeg az, hogy ne a magunk erejéből akarjuk megoldani a problémát, mert Jósafát királynál is azt láttuk, hogy az ellenséges seregek túlerőben voltak, és a maguk erejéből, nem tudták volna legyőzni őket, és ezért kérték az Úr segítségét. Bízta abban, hogy az Úr megsegíti őket, és utána feljebb, hogy mint kérték, vagy elgondolták az Úr megmutatta az Ő szabadítását.

Hálát adunk az Úr szabadításáért a mi életünkben is. Ámen! Jó az Úr, hú az Úr, és megmutatja az Ő szabadítását. Ámen! Halleluja!

Bor Ferenc:

Egy közös imára hívunk benneteket. Ismeritek a Hiszek egy imáját, szoktátok imádkozni? Egy kicsit másképpen, de azt imádkozzuk, úgy, ahogy Pál apostol tanítja.

Álljunk fel és tiszteljük meg az Urat ezzel! Jézus Krisztus mindenkinek a szíve ajtaja előtt kopogtat, aki még nem engedte be a szívébe. Úgy, ahogy a kártyanaptáron van, ott kopogtat az ajtón, és szeretne mindenkiben lakozást venni, és mindenkinek a segítségére lenni. Isten egy hatalmas adakozó, a legnagyobb adakozó, mert Ő a Fiát áldozta fel! Elküldte a földre. Hisztek Jézus Krisztusban? Hallottatok Róla?

Az imánk így hangzik, mondjuk együtt, mondjátok utánam:

Teremtő Istenem, eléd állok, és fennhangon imádkozom.

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért,

Hogy Ő igazzá tegyen engem Isten előtt.

Kérlek Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem!
Kérlek Jézus, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm!
Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm Úr Jézus, az örök életemet. Ámen!

Aki ezt hittel, őszintén, szívből elmondta, annak megvan a belépése a mennyországba. Megvan a mennyi útlevele. Kettős állampolgár lett ettől a pillanattól kezdve.

Istennek van egy másik ajándéka. A Szentlélekről hallottatok? Az eredeti görög Bibliában ezt úgy mondják, hogy Szent Szellem és mi ezt használjuk, de a Szentlélekről van szó. Ne ijedjete meg! Ez nem egy újabb fogalom. Isten szeretné a Szent Szellemét nekünk adni, Jézus után. Jézust befogadtuk a szívünkbe, ez már miénk, őrizzük! De a Szent Szellemet is szeretné nekünk adni, hogy legyen segítők, támaszunk, mindaddig, míg Jézus vissza nem jön! Ezt egy imádsággal lehet megkérni.

Így hangzik az imádságunk:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogy ha valaki Jézus nevében kéri Tőled a Szent Szellemet, Te örömmel odaadod Őt.

Ezért, drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemet. Töltsd be a szívemet a Szent Szellemiddel! Keresztelj meg a Szent Szellemiddel!

Köszönöm, mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod.

Ezért hitben vallást teszek: teljes a szívem a Szent Szellemiddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm, drága mennyei Atyám. Köszönöm, Jézusom. A Szent Szellem örökké bennem van, és örökké velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

